

ringen til et Skridt, som den erklærer, at den ikke vil og ikke kan gaa ind paa. Hvis det ærede Medlem stryger den Sætning: „opfordrer Regeringen til straks at ophæve den fastsatte Maksimalpris paa indenlandsk Rug“ og i Stedet for indfører Slutningen af det Forslag til Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem for Lejre-Kredsen (Niels Frederiksen), saa er det en Dagsorden, der siger det, det væsentlig kommer an paa, og som Regeringen — det nærer jeg ingen Tvivl om — udmærket vil kunne modtage. Og mener man, at der i Øjeblikket ikke er Tid til at sammenarbejde disse Forslag, kan Forhandlingen jo fortsættes paa Mandag, og der vil da kunne foretages en saadan Samarbejdning. Det er altsaa det, jeg henstiller til det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen.

N. C. Christensen: Jeg har forlangt Ordet i Anledning af, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) fremdeles gjorde gældende, at han ikke har modsat sig Indkøb af udenlandsk Korn. Den højtærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at han havde gjort det, bl. a. i Finansudvalget, og jeg maa minde det ærede Medlem om, hvad der foregik i Finansudvalget den 31. August, da Ministeren kom til os og meddelte, hvad han havde foretaget sig til det Tidspunkt. Det ærede Medlem vil erindre, at jeg i Modsætning til ham gjorde gældende, at Regeringen havde handlet rigtigt.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Jeg maa henvise det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) til Finansudvalgets Protokol. Deraf vil han se, at jeg ogsaa i denne Sag har fuldstændig Ret. Det, der skete den 31. August — det var vel nok den 31. August, jeg husker ikke Datoen, men det ærede Medlem nævnedes denne Dato, og jeg maa gaa ud fra, at det er rigtigt —, var følgende: Der forelaa en Indstilling fra Prisreguleringskommissionen til Indenrigsministeren om at købe dels fremmed, dels dansk Korn. Denne Indstilling fulgte den ærede Minister og henvendte sig til Finansudvalget med den. Det, jeg ved den Lejlighed spurgte om i Finansudvalget,

var, om der ogsaa skulde købes dansk Korn, og dertil svarede den højtærede Indenrigsminister Ja. Dette vil det ærede Medlem kunne finde bekræftet ved at se efter i Finansudvalgets Protokol. Andet og mere skete der ikke.

Schovelin: De Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), tillader mig at fatte mig i langt større Korthed end under andre Omstændigheder, da jeg i mangt og meget kan slutte mig til de Grundbetragtninger, han gjorde gældende, hvilke, som ærede Medlemmer vil have kunnet høre, væsentlig faldt sammen med mine.

Den højtærede Indenrigsminister pegede med stor Styrke paa, at hvad der var sket, jo kun var, at en Vurderingskommission, sammensat af gode og ansete Mænd, havde, selvfølgelig efter deres Mening i Overensstemmelse med Grundlovens § 82, fastsat en Vurderingspris. Men hvad der er sket bag efter, er, at der er sat en Maksimalpris, og Betydningen af denne maa dog være, at ved fremtidige Vurderinger vil en Vurderingskommission, selv om den maatte mene, at Prisen ifølge Grundlovens § 82 ligger højere end den nu fastsatte Maksimalpris, ikke kunne gaa højere, altsaa, med andre Ord, den maa være bundet i sin grundlovsmæssige Virksomhed. Efter min Mening vil det heller ikke være til Gavn for fremtidige Vurderinger til Ekspropriation, at i den Debat, der er ført her i Salen, har man fra Regeringens Side ment at kunne hævde, at en Erstatning, der efter vor Mening ikke er fuldstændig, skal man alligevel kunne nøjes med at yde under Hensyn til de ekstraordinære Omstændigheder, hvorunder vi for Tiden befinder os.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den rette Opfattelse af Ordene „fuldstændig Erstatning“ i Grundlovens § 82 maa jeg paa det bestemtteste og mest afgørende benægte, at jeg nogen Sinde skulde have brugt en Udtalelse, der kunde give den højtærede Indenrigsminister Ret til at paastaa, at jeg skulde have stillet mig — jeg nedstenograferede Ordene — paa deres Side, som ved „Kunstgreb drev Priserne op“, eller som han senere udtrykte sig, at det skulde være Resultatet af min